

Tots els carrers de Girona

El carrer de Tenerife

481

Fins fa quatre anys, on ara hi ha el carrer de Tenerife hi havia la riera de Can Camaret, i de fet, hi és encara, només que ara circula subterràniament fins desembocar al canal de la dreta del Ter. La canalització i cobertura de la riera va ser una obra laboriosa que no va quedar completada fins a la primavera de l'any 1983. Al mateix temps que es va fer el col·lector subterrani es va aprofitar per enjardinar tota la zona al voltant del cementiri del Pont Major pel costat de la qual passava la riera. S'hi van condicionar tres espais amb arbres, bancs i jardins, i en l'espai més gran, davant la porta del cementiri, s'hi va posar un monument a Just M. Casero, que va viure molt a prop d'allà, a la cantonada del carrer de Tenerife amb el de l'illa Formentera, i que és enterrat al cementiri del Pont Major. La inauguració del monument, el 5 d'abril de 1983, va coincidir amb la inauguració de les obres d'arranjament del carrer.

Tanmateix, el carrer de Tenerife només és asfaltat al tros entre

el passeig de Sant Joan Bosco i el carrer de Formentera. Més avall el paviment és de terra. El carrer acaba al carrer de Fuerteventura, precisament en l'únic tros que aquest últim carrer és plenament obert i urbanitzat. Fins i tot compta amb una capa de paviment asfàltic, cosa que no té el tros del carrer de Tenerife que cal passar per arribar-hi. En aquest tros inferior del carrer hi ha els magatzems de l'empresa de pedres artificials Sagrera i el cementiri. A la part superior del carrer hi ha la característica barreja de magatzems i habitatges pròpia de l'Eixample del Pont Major en el qual es troba.

Aquest Eixample es va formar a partir dels anys seixanta, quan els propietaris del sector van gestionar la redacció d'un pla parcial que modificués la qualificació industrial que el pla general del 1953 donava als terrenys. El nou pla parcial, que admetia l'edificació d'habitatges, fou aprovat pel Ministeri de l'Habitatge el 30 de setembre del 1964. Una revisió aprovada el 26 de setembre del 1973, va

introduir-hi importants modificacions.

Els carrers d'aquest Eixample van ser batejats tots amb nom d'illa, en el ple municipal del 26 de març de 1969. El de Tenerife recorda l'illa més gran de l'arxipèlag de les Canàries, en la qual

es troba el massís volcànic del Teide, amb un punt culminant de 3.178 metres.

El cementiri del Pont Major, l'entrada al qual és pel carrer de Tenerife, aviat farà cent anys. Va començar-se a construir a fi-

nals del segle passat i el 1919 va quedar acabat en les seves dimensions actuals. És l'únic cementiri parroquial que resta a Girona, ja que els altres són tots municipals.

J. Fabre

NECROLÒGIQUES

TOMÀS BOCHACA I VIU

A l'edat de 63 anys, a Puigcerdà, va morir abans d'ahir Tomàs Bochaca i Viu. Era natural de Trem (Pallars Jussà) i residia al passeig de l'Entrada, d'Urús.

Era casat amb Maria Cenalle, i tenia dues filles, Mª Àngels i Assumpció.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 11 del matí, a l'església parroquial d'Urús.

Que descansi en pau.

ÀNGELA ANGLADA I TURIERA

A Campdevànol, va morir ahir Àngela Anglada i Turiera, a l'edat de 91 anys. Era natural de Puigcerdà i residia a la plaça Major, 5, de Sant Joan de les Abadesses.

Era vídua de Josep Roma, i tenia dos fills, Jòsep i Mercè.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a 2/4 de 5 de la tarda, al Monestir de Sant Joan de les Abadesses.

Que descansi en pau.

ANTONIO LUNA I MENA

Va morir ahir a Blanes, a l'edat de 70 anys, Antonio Luna i Mena. Havia nascut a Adales (Màlaga) i resi-

dia a la Villa de Lloret, 129, de Blanes.

Era casat amb Dolors Díaz Chamizo, i tenia cinc fills, Antonio, Manuel, Josefa, Joan i Miquel.

Demà dissabte, a 2/4 d'11 del matí, a l'església Santa Maria de Blanes tindrà lloc la missa exequial en sufragi de la seva ànima.

Que descansi en pau.

FRANCISCO PALOMINO I PINO

A Blanes, va morir ahir Francisco Palomino i Pino, a l'edat de 65 anys. Havia nascut a Mollina (Màlaga) i residia a la Villa de Lloret, 131, de Blanes.

Era casat amb Assumpció Rodríguez i Domínguez, i tenia nou fills, Francisc, Encarnació, Manuel, Joan Josep, Marc, Jordi, Carme, Mª Dolors i M^a del Mar.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a 2/4 de 5 de la tarda, a l'església de Santa Maria de Blanes.

Que descansi en pau.

MICAELA BATALLÉ I COLL

A l'edat de 80 anys, va morir abans d'ahir a Girona, Micaela Batallé i Coll. Era natural de Santa Coloma de Farners i residia al carrer Ma-

yor, 20, d'Anglès.

Era casada amb Martí Climent, i tenia una filla, Clara.

Avui a les 11 del matí tindrà lloc la missa exequial en sufragi de la seva ànima a l'església parroquial d'Anglès.

Que descansi en pau.

JOSEP MARÉS I BOSCH

A l'edat de 58 anys, a Barcelona, va morir ahir Josep Marés i Bosch. Era natural de Poblenou (Barcelona) i residia al carrer Lluís Companys, 17, de Blanes.

Era casat amb Maria Bermuda Escapé, i tenia dos fills, Josep i Antoni.

Avui a 2/4 de 4 de la tarda, a l'església de la Sagrada Família de Blanes tindrà lloc la missa exequial en sufragi de la seva ànima.

Que descansi en pau.

FRANCESC GRABULOSA I CLAVAGUERA

A Olot, va morir ahir Francesc Grabulosa i Clavaguera, a l'edat de 57 anys. Era natural de Santa Pau i residia al carrer Bruchs, 6, d'Olot.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 4 de la tarda, a l'església del Sagrat Cor d'Olot.

Que descansi en pau.

EL LECTOR ESCRIU

Ve de la plana anterior

I estar a les qüestions futures, que, es miri com es miri i fins i tot si aparentment queden somortes, continuaran pressionant dessorbre de la vida política i social del nostre país.

Us saluda atentament, *Josep de la Quadrada i Soler*. Barcelona.

Crítica a la carta «L'esperanto, llengua viva»

Sr. Director,

Voldria fer algunes puntualitzacions respecte a la carta publicada el passat 23 de novembre en la qual s'es critica les meves idees antiesperantistes que ja vaig deixar clares en la meva carta, publicada el 9 de novembre d'enguany:

1) «Sensu lato», les crítiques són fetes deixant-se portar per idealismes, no per realitats i necessitats concretes.

2) Quan els esperantistes de Salt subratllen que «jo puc tenir

alguna facultat extraordinària que em permet comunicar-me amb gent de totes les llengües i que no pas tothom té aquesta sort» estan, al meu entendre, afirmant quelcom que només ells estan pensant. (Jo només vull deixar clar que no fa falta l'esperanto per comunicar-se internacionalment).

3) Sí, remarco «llengües modernes», perquè encara que l'anglès és necessari per anar pel món, també ho són d'altres com el francès, l'espanyol, el rus, etc.

4) El fet que l'anglès sigui avui dia tan important és pel fet, com molt bé s'apunta, de la pressió econòmica i cultural del USA: és per tant una realitat de la qual no podem desentendre'ns.

5) L'anglès no suposa cap perill per a la llengua catalana, sinó tot el contrari. El català, malgrat altres perills que pugui tenir, no deixa de tenir un paper internacional important.

6) Els exemples d'Olof Palme i Tolstoi, així com de Deng Xiaoping i Joan Pau de gent esperantista no reflecteixen res, ja que tots ells tenen una ideologia que imposen encara que sigui inconscientment; així, per tant, hi ha una contradicció amb el que es va dir: «L'objectiu de l'esperanto no és imposar cap ideologia».

7) I per últim es diu: «A molts llocs es fan curses gratuïtes d'esperanto». Per mi, aquesta gratuïtat només quedaria justificada pel poc interès que hi ha per part de la gent per aprendre esperanto, cosa que no passa amb altres llengües. *Julián Soto Blázquez*. (Salt).

Demanem brevetat i concisió en els comunicants que escriguin a la secció «El lector escriu». Qualsevol carta que passi de les 30 ratlles, aquest diari es reserva el dret de resumir-la, intentant preservar el seu sentit. Tota comunicació haurà d'anar acompanyada de la identificació completa de l'autor (nom i cognoms, adreça, i, si és possible, telèfon), malgrat que podran ésser publicades cartes signades amb inicials o pseudònims, si així ho sol·licita el seu autor.

† PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de
Josep Marés i Bosch

que morí a Blanes el dia 27 de novembre a l'edat de 59 anys havent rebut els S.S. i la B.A.

A.C.S.

L'Associació Parroquial Pares de Família de la casa de colònies Santa Ceclina, de la qual fou president des de la seva fundació, el tindrem sempre present en el nostre record.

Blanes, 28 de novembre de 1.986

† PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de

Josep Marés i Bosch

que morí a Blanes el dia 27 de novembre a l'edat de 59 anys, havent rebut els S.S. i la B.A.

A.C.S.

Els seus companys de l'Associació d'Hostaleria de la vila de Blanes volen expressar la més sentida condolença a tots els seus familiars, alhora que preguen Déu pel bon repòs de la seva ànima. La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui dia 28 a l'església parroquial dels Pins a 2/4 de 4 de la tarda. Domicili mortuori: Lluís Companys, n° 17.

Blanes, 28 de novembre de 1986